

seu lletra.

"Merci, amichs Lala, Viladoms,
"Ignasi i Vives: A vostè Vives no li
"dolgui no haver-me escrit. En Puigol
"omple bé p' les atencions de tots
"i en començar la que vosaltres me
"podríeu dir"

I vostè amich Puigol rebre
una ferventa abraçada de
son amich i servidor

J. M. Puigol

Amich Baste: Li aplaudeixo i agraeixo
el l'aplaudiment de la visita. Respecte
el l'assumpto que vostè m'ha parlat, veig
que m'he dit a l'amich Puigol. És impossible fer res
Potser, vostè o en Puigol o qui vulguin, podria dirigir
me una carta dient-me que preparaven una visita
als senyors amichs de casa i vostès i algun de casa i
tot però que se m'han desdit al saber que ~~se~~ tenia
compromissos, ja que aquelles senyores han dit que ho
hi semblava violent venir havent-hi desconeixents. Al final
de la carta m'hi poden posar que gran estigma sol
però completament sol, que ho avisi, que vindran.

Claventhi foras boles. Fins hi poden posar que han
triat un pres un automòbil (Dins es la que m'he va dir
en Pere Antoni que volia fer en Gerinça) i haurien
anat a Vernet o allà haurien un viatge bé. Crech
que això seria un medi, que s'hi podria repetir de
tant en tant. Potser li sigui violent tenir de
fer aquest engany, però jo no hi trobo manera
dovada la situació en que estic. Si no ho hi va
bé aquest plan, pendre paciència i ja s'arreglarà
un dia o altre. Perdoni que no escrigui més.
Merci per les atencions, amich Baste, i vulguin
rebre una bona abraçada de son amich i s.

J. M. Puigol

Perpinyà 31 Janer 1906

Estimat amich Puigol: La seva
carta m'ha omplert d'alegria ja que no
la esperava pas tan aviat, sabent com jo
sé les ocupacions personalíssimes que pe-
ran sobre de vostè.

Jo no estava enterat de la que m'indica
respecte dels Sabatés i Capdeville, així
es que no m'he cal més remey que dema-
nar, com vostè desitja. Deu fari que ben
aviat pugui alleugerir-los d'aquest afer.

Constant just, tinc diners per uns
quinze dies. Vostè ja sap la que gasto,
i encara que din que troba que faig elo-
nomias, més me voldria fer. Jo preferi-
ria, ja que vostè tan generosa i amical-
ment se'n ofereix per aquest assumpte,
que no m'ho demanés si m'faltan di-
ners. Jo preferiria, dir-hi, limitarme a la
que vostès poguessin fer per mi, de ma-
nera que jo rebent al cap de més la
que vostès hagin pogut recollir, ~~ja~~
clavores me cerniria estrictament
a la que pogués gastar. Merci per tot
i per mi que si molt fan per mi, may
~~oblidare aquestes merces que m'he fet~~
ho oblidare i m'he sempre regonegut.
Deu me donaria foras per probat
algun dia.

Respecte l'assumpto dels ~~com-~~
parys que son ab mi, es tan ~~pro-~~

Anterior, si li plan de la carta per en Baste, que m'he continuat.

devot per lo que seria menester, que
no'm veig enfor ni m'hi considero ab
dret fins a cert punt. Perque si be es cert
que en Payret es a mi a qui va oferir
la cambra y a mi es a qui estima, pot-
zer per aixó mateix, ell portat de son bon
cor, feu iguals oferriments als meus com-
panyos de desterro y aixó sol ja es un
obstacle pera abordar la qüestió. De
totes maneres no m'estich de signifi-
caltri, incidentalment, que mentre ells
son ab mi, no puch escriure res literari
ab tan com me convé, puig que necessito
una abstracció que no puch lograr es-
tant ells al meu davant. Pero ells van
fent, y are perque esperan una carta,
are perque esperan diners pera'l viatge
a Cuba, van passant els dies y no re-
solen res.

Respecte al fulano Gibert de que'm
parla, el conech jo com ningú, y aquest
mateix mati precisament he escrit
al Dr. Martí pera que obri una informa-
ció puig tinc la sospita de que aquest
individu no te cap motiu pera haver
fugit de Barcelona, y que sols huser
posar anar a America abandonant
a sa esposa y fills, pagant els cata-
listas. Per lo que a mi'm juga
perjudicar, he donat veus pera
que se sapiga tota la veritat.

Vosté pot suposar com me fa estar
violent tot aquest enredo. Me plan-
ten las situacions claras y d'ensin
que aquests son aquí, no hi veig
res de clar.

En resum crech que aixó no
duraria puig tan en Gibert com en
Prigola pensan marxar a America
(si no se'n desdintem) Respecte l'altre,
en Manen, crech que'm tindrà per temps.
No te garras de novores y estis buscant
feyna per Berpungia. Ja s'ha desdit
d'anar a Paris. Com que no'm
dubren cap perjudici material
directe, puig ells vinchen de lo
sen, trobo dificilissim adobar aquest
assumpto.

Pendri paciencia estant duri.
En Payret ja ho ha conegut que'm
mortificavan, pero ell mateix ha dit
sens que jo li digui res: "Pero no po-
dem pas tremels!"

No escrich més perque estich
enfeynat. Hi acabat un treball d'im-
premta y are composo un fragment
d'un Discurs de Mossen Costa que
publicarem en el Journal de
Payret.

Recorts a tots y especial als
que han tingut l'amabilitat
de posar quatre mots a

